

دادگاه های انقلاب

تنها چیزی که بنام انقلاب باقی مانده است!

می شود دلیل ادامه حضور این دادگاه ها در صحنه قضایی کشور است. دادگاه های فوق که بعد از پیروزی انقلاب برای محاکمه رهبران رژیم سابق تشکیل شده بودند، به بی دادگاه هایی تبدیل گردیدند که بهترین فرزندان میهن ما را به جوخه های اعدام سپردند. دادگاه های مربوطه که جزو محاکم عمومی دادگستری نبوده اند و مستقل عمل می کردند، قربانیان خود را از داشتن کوچکترین حقوق قانونی از قبیل داشتن وکیل مدافع، علنی بودن دادگاه ها، حضور هیئت منصفه... محروم می ساخته اند و در پشت درهای بسته حکم صادر می کرده اند و لذا بسیاری از احکام آن ها می تواند بدون هیچ استدلال موجه قانونی صورت گرفته و عاری از اعتبار باشد، سئوالی که می تواند در این

آیت الله یزدی رئیس قوه قضاییه رژیم اظهار داشت که "دادگاه های انقلاب برای رسیدگی به جرایم سیاسی و حفاظت از انقلاب باقی خواهند ماند" (کیهان ۱۶ مرداد). به نظر می رسد، یزدی که درست یک روز قبل از معرفی کابینه جدید این سخنان را ایراد کرده است، فقط یک هدف مورد نظرش بوده است؛ اخطار به کابینه جدید و وزیر دادگستری آن که مبدا در ارائه رؤس برنامه های خود، احتمالاً اشاره ای به پایان وظیفه این دادگاه های اختصاصی بکند! اگر اظهارات بی شمار همین رئیس قوه قضاییه و مقامات ریز و درشت دادگستری رژیم را در رابطه با آزادی عقیده و بیان، نبودن زندانی سیاسی در جمهوری اسلامی و... را مورد توجه قرار دهیم، سئوالی که مطرح

بقیه در ص ۷

شماره ۴۱۴ ، دوره هشتم
سال هشتم ، ۱۴ آبان ماه ۱۳۷۲

سخنی پیرامون ابعاد گوناگون بحران اقتصادی رژیم

انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر م ۷.۶.۳

نیروی "واکنش سریع" برای تشدید سرکوب مبارزات خلق گرد

عجز و ناتوانی ارگان های سرکوبگر در مقابله با آن نشان می دهد.

ادامه در ص ۲

سومین شماره دنیا
منتشر شد

شماره سوم "دنیا" - تاسیستان ۱۳۷۲ ، ارگان
تئوریک کمیته مرکزی حزب توده ایران منتشر
شد. در این شماره مطالبی با عناوین زیر درج
گردیده است :

- حماسه جاویدان (یادی از شهیدان حزب)
- فرازهایی از تاریخ حزب توده ایران
- یک پاسخ - مقاله منتشره نشده ای از رفیق طبری
- تاملی پیرامون مقوله تاثیرهای متقابل فکری و فرهنگی و نمودهایی از آن در انقلاب مشروطه
- معضل زلزله خیزی ایران
- گوشه هایی از اندیشه های عرفانی و فلسفی مولوی
- کابوس هولناک سرمایه داری در اروپای شرقی

بشارتی وزیر کشور ، در مصاحبه مطبوعاتی که روز ۲۲ مهرماه در سنتدج برگزار کرد، اعلام داشت که : "به منظور مقابله با هرگونه ناامنی در استان کردستان یک نیروی واکنش سریع از سوی نیروهای انتظامی این استان تشکیل می شود و کلیه امکانات لازم در اختیار آن قرار خواهد گرفت." وی در همین مصاحبه افزود : "سپاه و ارتش نیز موظف شده اند در ایجاد این نیرو کمک و همکاری کنند و انشاءالله در آینده ای نه چندان دور آثار مثبت این تصمیم را خواهیم دید... امنیت شعار محوری ما می باشد ..."

سخنان وزیر کشور رژیم ، پس از سیزده سال سرکوب خونین خلق گرد ، و کشتار نیروهای آزادی خواه و ادعاهای گوناگون رژیم پیرامون "ریشه کردن" نیروهای "ضد انقلاب" از این مناطق ، گواه نیرومندی بر ادامه مبارزه دشوار و دلاورانه خلق گرد در راه دست یابی به آزادی و خود مختاری در کردستان ایران است. تجهیز ارگان های مختلف سرکوب از سپاه پاسداران ، تا ارگان های انتظامی منطقه و دخیل کردن ارتش ، در این طرح جدید ، ترس و وحشت سران جمهوری اسلامی را از مبارزه اوج گیرنده نیروهای آزادی خواه در این منطقه و

بحران اقتصادی رژیم جمهوری اسلامی هر روز ابعاد گسترده تری به خود می گیرد. در حالیکه هاشمی رفسنجانی و صاحب منصبان ریز و درشت دولتی از دست آوردهای "معجزه آسای" دولت جمهوری اسلامی داد سخن داده اند ، گزارشات روزمرد مطبوعات مجاز کشور واقعیات نگران کننده بحران اقتصادی را در ابعاد گوناگون آن در معرض دید و قضاوت همگان قرار می دهند.

یکی از معضلات جدی دولت جمهوری اسلامی در سال های اخیر و خصوصاً در سال گذشته ، کمبود جدی ارزی ایران در پی ورود بی رویه کالاهای خارجی و بدهی های سنگین ایران به بنگاه های مالی خارجی بوده است.

آقای عادل در مصاحبه ای که در مهرماه سال جاری با روزنامه عربی زبان "مجله العالم" انجام داد ، در پاسخ به این سئوال که بعضی از رسانه های خبری می گویند ، بدهی های خارجی ایران به ۳۰ میلیارد دلار و بیشتر رسیده است ، از جمله گفت : "این بعضی ها از محافل غیر رسمی هستند که خبرها را با اهداف خاص خود رواج می دهند. من اینکه ایران به میزان این رقم بدهکار باشد را تکذیب می کنم..."

آقای عادل فراموش می کند که در جریان ادامه در ص ۲

زنده باد آزادی ، صلح و عدالت اجتماعی ، طرد باد رژیم "ولایت فقیه" !

بررسی اوضاع اقتصادی ...

بحث های داغ پیش از ارائه لایحه بودجه سال ۷۲ در مجلس ، مسئله بدهی های سنگین ایران به صورت مشخص و واضحی مطرح و حلایه گردید. از جمله رئیس کمیسیون برنامه و بودجه مجلس در همان دوران اعلام کرد : " زمانی که آقای هاشمی رفسنجانی ریاست جمهوری را به عهده گرفتند ۱۲ میلیارد دلار تعهدات خارجی از دولت قبل وجود داشت طی سال های اخیر ۱۸ میلیارد دلار هم مربوط به فاینانس و یوزانس اضافه شد ... " (رسالت ۷۱/۱۱/۶).

حتی بر اساس آمار مندرج از سوی بانک مرکزی که آقای عادل مسئولیت آن را عهده دار است در طی سه سال گذشته کل صادرات (نفتی و غیر نفتی) ایران و درآمد حاصله از آن به ترتیب : " ۱۳ ، ۱۸/۸ ، ۱۸/۴ میلیارد دلار بوده است و واردات طی همین سال ها به ترتیب ۱۴/۷ ، ۲۰/۵ و ۲۸/۵ میلیارد دلار بوده است یعنی تراز بازرگانی خارجی ایران ۱۲ میلیارد دلار طی این سه سال کسری داشته است این مبلغ اگر به تعهدات ۱۲ میلیارد دلاری قبلی ایران و ارقام اعتبارات خارجی مصوب برنامه اول اضافه کنیم جمع تعهدات ارزی ما تا پایان سال ۷۰ حدود ۲۰ میلیارد دلار حدس زده می شود ... " (روزنامه "رسالت" ۷۱/۱۰/۱۴).

نکته جالب این است در حالیکه دکتر عادل با شدت و حرارت مشغول انکار هرگونه بحران مالی جمهوری اسلامی بود ، تق کار با نوسان شدید نرخ ارز و اعلام تلویحی بانک مرکزی که در حال حاضر از ذخیره کافی ارزی برخوردار نیست ، درآمد.

تلاش های بانک مرکزی در روزهای اخیر برای حفظ ارزش ریال در مقابل نرخ ارزهای خارجی با دشواری زیادی روبرو شده است بطوریکه دوباره صف های طویل برای خرید ارز در مقابل بانک ها تشکیل گردیده است.

علی حمیدی کارشناس مسایل بانکی در مصاحبه با روزنامه سلام چهارشنبه ۵ آبان علت بحران ناگهانی ارز در کشور را چنین توضیح می دهد : " دولت می بایست برای جلوگیری از شوک های ناگهانی در عرضه فروش ارز ، ذخایر ارزی خود را انباشته می کرد ... بدلیل نوسانات قیمت نفت که از قبل هم قابل پیش بینی بود ، بدهی های موقه خارجی و عدم دستیابی به صادرات غیر نفتی مطلوب احتمالاً بانک مرکزی با نوعی کاهش ذخایر ارزی روبرو شده است ... اگر بانک مرکزی نتواند نسبت به وعده هایش در زمینه تامین ارز برای مراجعین عمل کند ، نرخ ارز مجدداً تحت کنترل بازار آزاد قرار خواهد گرفت ... "

در ماه های اخیر بسیاری از موسسات مالی جهانی و بانک های بین المللی ، در پی عدم توانایی ایران به بازپرداخت قروض خود ، اعتبارات مالی جمهوری اسلامی را تا اطلاع ثانوی به حالت تعلیق درآورده اند. با کاهش سنگین قیمت نفت ، کارشناسان اقتصادی پیش بینی می کنند که بدهی های ارزی ایران در دو

سال آینده به میزان فاجعه باری حتی تا مرز ۵۰ میلیارد دلار صعود کند.

نکته ای که توجه به آن در این زمینه حائز اهمیت است ، جهت اساسی سیاست های اقتصادی دولت جمهوری اسلامی است. بر اساس اعترافات گوناگون سران جمهوری اسلامی ، مهمترین محور سیاست اقتصادی دولت در سه سال گذشته تامین ارز برای ورود میلیاردها دلار کالاهای مصرفی خارجی بوده است. بر اساس این سیاست واردات ایران از کشورهای خارجی (عمدتاً کشورهای غربی) - مثلاً در سال گذشته میلادی ۸ میلیارد مارک جنس از آلمان به ایران صادر شده است - گزارش وزارت اقتصاد آلمان ، حجم مبادلات ایران و ایتالیا در همین دوره به ۳/۵ میلیارد دلار افزایش یافته است) از ۱۴ میلیارد دلار در سال ۱۳۶۹ به ۲۸ میلیارد دلار در سال ۱۳۷۱ ، یعنی به میزان ۱۰۰٪ افزایش یافته است. اجرای این سیاست در کنار سیاست بی توجهی کامل دولت به امر تولیدات داخلی ، از یک سو به بیکاری میلیونی نیروی کار کشور منجر شده است ، و از سوی دیگر با ورشکسته شدن ده ها واحد تولیدی زیرساختار تولیدی کشور دچار ضایعات جدی گردیده است.

سیاست آزاد سازی نرخ برابری ریال با ارزهای خارجی که به عنوان یکی از اساسی ترین محورهای سیاست اقتصادی دولت رفسنجانی به مجلس ارائه شد ، در کنار حذف تدریجی سوبسید ها ، بدون کوچکترین برنامه ریزی علمی و ایجاد مکانیسم های لازم برای برخورد با عواقب عملی چنین سیاست هایی در مجموع بحران اقتصادی کشور را دو چندان کرده است.

رشد روزافزون قیمت ها ، از دارو گرفته تا ارزاق عمومی در حالیکه درآمد واقعی مردم در شرایط وجود تورم سی درصدی کاهش چشمگیری یافته است ، تصویر دردناکی از اوضاع کنونی را بدست می دهد. سیاست رژیم برای مقابله با بحران کنونی روی آوردن به کشورهای خارجی و موسسات مالی ، از جمله صندوق بین المللی پول و بانک های خارجی برای گرفتن وام های کلان است. این سیاست ضدملی سال ها است که در گوشه و کنار جهان ، و خصوصاً کشور های جهان سوم از جمله کشورهای آمریکای لاتین امتحان شده است و عواقب فاجعه باری برای اقتصاد این کشورها بیار آورده است. اجرای خواست های صندوق بین المللی پول مبنی بر یکسان سازی نرخ ارز و قطع سوبسیدها که توسط دولت رفسنجانی در سال جاری به مرحله اجرا درآمده است ، تنها مرحله نخست از اجرای سیاستی است که در صورت ادامه یافتن آن ، کشور ما را به کشوری فقیر ، صد در صد وابسته و بی آینده تبدیل خواهد کرد.

مبارزه با این سیاست های ضدملی رژیم از عرصه های مهمی است که هر روز اقشار وسیعی تری از مردم کشور ما را به خود جلب خواهد کرد. با تشدید بحران اقتصادی ، تشدید محرومیت و فقر ، طبیعی است که بحران های اجتماعی و سیاسی در جامعه نیز تشدید گردد. بحران اقتصادی کنونی پایه های عینی و جدی نارضایتی توده ها از اوضاع نابهنجار کنونی است و دیر یا زود انفجارهای اجتماعی را بدنبال خواهد داشت.

نیروی واکنش سریع ....

آقای بشارتی در شرایطی از برقراری "امنیت" در کردستان سخن می گوید که تنها بی امنیتی که مردم این منطقه در این سال های طولانی سرکوب و اختناق از آن رخ برده اند حضور آزادی کش جمهوری اسلامی بوده است ، که با سبعیت کم نظیری ، هزاران انسان آزادی خواه را از زن و مرد و جوان ، دستگیر و روانه شکنجه گاه ها کرده اند. در طی سال های گذشته بر اساس گزارش های سازمان های بین المللی حقوق بشر ، صدها مبارز گرد ، تنها به جرم اعتقاد عمیق به آزادی و حقوق ملی خلق کرد ، در زندان های رژیم قتل عام شده اند ، تا دستگاه حاکمه جمهوری اسلامی و مزدوران آن در کردستان در "امنیت" بسر ببرند. از سوی دیگر مانور اخیر جمهوری اسلامی نشان می دهد که سیاست یورش های نظامی و نفوذ به عمق خاک عراق و بمباران دهکده های کردنشین عراق با هدف نابود ساختن پایگاه های نیروهای مردمی گرد ، از جمله حزب دمکرات کردستان ، در ماه های اخیر با شکست کامل روبرو شده است.

قابل توجه است که مانور تازه رژیم درست پس از انتصاب محمد رضا رحیمی (نماینده سابق مجلس که بر اساس گزارش های مندرج در روزنامه های مجاز کشور ، در واقع وادار به استعفاء و پذیرش این پست شد) انجام می گیرد.

نکرانی های جدی رژیم از اوج گیری مبارزه مردم کردستان ، تحت تاثیر اوضاع کردستان عراق و دست آوردهای جنبش گرد در این کشور در بخش دیگر سخنان بشارتی آشکار می شود. بشارتی در این زمینه می گوید : " مقابله با تهاجم فرهنگی بویژه در استان کردستان به دلیل هم مرز بودن آن با کردستان عراق در معرض چنین تهاجمی قرار دارد ... "

حزب توده ایران همه نیروهای مترقی و آزادی خواه ایران و جهان را فرا می خواند تا ضمن محکوم کردن این ترفند جدید رژیم ، که هدفی جز تشدید سرکوب و ترور در منطقه را ندارد ، با آن به مقابله برخیزند.

ما اطمینان داریم که این ترفند جدید رژیم نیز نخواهد توانست مبارزات حق طلبانه مردم محروم گرد را در هم شکند ، و دیر یا زود خلق گرد در کنار سایر خلق های ایران بساط ظلم و استبداد "ولایت فقیه" را درهم خواهند پیچید و آزادی و دمکراسی را در سرتاسر ایران برقرار خواهند کرد.

به گمان ما هنگام آن فرا رسیده است که همه نیروهای مترقی در کردستان فرای اختلافات سیاسی - نظری دست در دست نیروهای آزادی خواه کشور ، زمینه های واقعی یک ائتلاف سراسری را برای پایان دادن به استبداد و برقراری دمکراسی را ایجاد کنند. حزب توده ایران هم چنان اعتقاد راسخ دارد که تامین آزادی و دمکراسی برای همه خلق های ساکن میهن ما باید معیار یگانه ای داشته باشد که آن هم احترام به خواست و اراده همه خلق های میهن ماست.

انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر: پیروزی انکارناپذیر و غیرقابل بازگشت تمامی جامعه بشری

دوران ما، دوران اکتبر و محقق آرمان‌رهای بخش آن است که به قول لنین «انهدام سرمایه داری و آثار آن، و اجرای اساس نظم کمونیستی، محتوای بنیادین آن را تشکیل می‌دهد». هرگونه نفی واقعیت این دوران، هرگونه جهد صلی یا تلویزیک برای تحریف و تکذیب مضمون و سمت گیری و خصلت اصلی دوران ما، هرگونه ترغیب سیاسی و سفسطه تلویزیک و بندبازی با برخی نقل قول‌های کلاسیک‌ها و شخصیت‌های بارز مارکسیستی... چه آگاهانه و چه غرض‌آلود باشد چه از سر غفلت و ناآگاهی، تنها یک ثمره و معنا دارد: نفی اکتبر، مفشوش جلوه دادن سیمای اکتبر، و کوشش در جهت بیرنگ کردن آثار و نتایج آن در تاریخ بشری... حاشای واقعیت اکتبر، به هر شکل یا شیوه‌ای، از مظاهر و سموم آن افسونی است که می‌خواهد سرمایه داری را ابدی نشان دهد. این است جوهر نهایی انواع جدل‌ها و جنجال‌هایی که اغلب با لماب انقلابی و الفاظ مشتعل مارکسیستی، مضمون، خصلت و سمت گیری اصلی عصر ما را به مثابه عصر گذار از سرمایه داری به سوسیالیسم لوٹ می‌کند. سرفیق شهید رحمان هائمی، «اکتبر و ضد اکتبر»

فرهنگی را برای شهروندان این کشور تأمین نماید.

دستاورد دیگر دولت برخاسته از انقلاب نجات جامعه بشری از فاشیسم هیتلری بود. این پیروزی نیز آسان به دست نیامد. نزدیک به ۲۰ میلیون شهروند شوروی در راه نجات میهن خویش و دیگر کشورها جان خود را از دست دادند. بیش از ۱۷۰۰ شهر و ۷۰ هزار روستای شوروی به ویرانه تبدیل شد. و بیش از ۳۲ هزار مؤسسه صنعتی نابود شدند. اما با این وجود، جامعه سوسیالیستی شوروی توانست حجم تولید صنعتی خود را از ۱۷ درصد تولید صنعتی آمریکا در سال ۱۹۴۵، به ۷۵ درصد تولید آمریکا در سال ۱۹۷۵ برساند.

برای اولین بار در تاریخ بشر، قانون اساسی جامعه سوسیالیستی اصل حق اشتغال، حق انتخاب نوع کار، حق کارآموزی مجانی برای هر شغل مورد علاقه، حق برابری زن و مرد، و بسیاری حقوق دیگر را که هنوز در جوامع پیشرفته سرمایه داری به طور لفظی هم به رسمیت شناخته نشده‌اند برای همه شهروندان تضمین کرد. بسیاری از این اصول، که برای اولین بار پس از انقلاب اکتبر در قانون اساسی دولت شوروا تثبیت شدند، امروز به بخش مهمی از تعریف ما از مفهوم «حقوق بشر» تبدیل شده‌اند. شاید کمتر کسی آگاهی داشته باشد که طبق قانون اساسی دولت شورواها (مصوب ۱۹۷۷)، احترام به والدین از وظایف قانون اساسی کودکان، و کمک به همسر در کارهای مربوط به خانه از وظایف قانون اساسی شوهران تعیین شده است. طبق قانون اساسی اتحاد شوروی، جنگ طلبی و دامن زدن به نفرت نژادی و ملی ممنوع و قابل مجازات اعلام شده است.

انقلاب اکتبر نه تنها نخستین و نیرومندترین کشور سوسیالیستی را در جهان پدید آورد، بلکه به گسترش چشمگیر جنبش انقلابی در پنج قاره جهان انجامید. پیروزی انقلاب اکتبر، برای

العمل‌ها به این عقبگرد تاریخی، تنها اثباتی است بر این واقعیت انکارناپذیر که انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر یک تحول تاریخی مهم در زندگی مجموعه بشریت و پدیده‌ای با تأثیرات جهانشمول بوده است.

اکتبر: آغازگر عصری نو در تاریخ بشر

انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر، به مثابه یک انقلاب جهانی، مجموعه جامعه بشری، و نه فقط جامعه روسیه، را در مرزهای تاریخی نوینی قرار داد. طلوع اکتبر و آغاز عصر نو، انحصار جهانی سرمایه داری را درهم شکست و نشان داد که دوران عملی گذار از سرمایه داری به نظامی نو تر و برتر آغاز شده است. اکتبر، میرا بودن نظام سرمایه داری، و به پایان رسیدن دوران سلطه جهانی آن را در عمل به اثبات رساند. پیروزی انقلاب اکتبر، سوسیالیسم را برای زحمتکشان جهان از یک آرمان به یک عینیت، از یک هدف به یک واقعیت مادی تاریخی بدل کرد و افق‌های تازه‌ای را در برابر مجموعه جامعه بشری گشود.

اولین تأثیر مستقیم پیروزی انقلاب اکتبر بر خود جامعه روسیه بود. با تشکیل اولین دولت کارگری، زحمتکشان شوروی کام در چنان شاهراه ترقی و پیشرفتی گذاشتند که در تاریخ جامعه بشری بیسابقه بوده است. در مدتی کمتر از ۳۰ سال، کشور شورواها توانست علیرغم دو جنگ خانمانسوز غم‌خیز شده از سوی امپریالیسم که بیش از ۳۰ درصد از زیربنای تولیدی و یک نسل ۲۰ میلیونی از مولدترین شهروندان آن را به نابودی کشاند، از یک جامعه سرمایه داری عقب افتاده به یک جامعه قدرتمند اقتصادی که از نظر ظرفیت تولیدی در جهان مقام دوم را داشت تبدیل شود. اقتصاد برنامه‌ریزی شده سوسیالیستی توانست برای جامعه شوروی رشدی بیسابقه را تأمین کند و امکانات رفاهی بی‌شمار، از جمله تحصیل بهداشت، مسکن، و خدمات

شکست و عقب‌نشینی، هرچند هم موقت، همواره موجی از سرخوردگی‌ها، ناامیدی‌ها، اغتشاش‌های فکری و سردرگمی‌ها را با خود به همراه آورده است. در همه دوران‌های تاریخی، پس از هر عقبگرد مهم، عده‌ای صادقانه و عده‌ای دیگر مزورانه و فرصت‌طلبانه، حساب خود را از نیروهای «شکست خورده» جدا کرده و به اردوگاه زورمندان و «پیروزمندان» پیوسته‌اند. این نیز، همان طور که مارکس بیش از یک قرن پیش نشان داد، چیزی جز تبلور اصل قانونمند حاکمیت منافع طبقاتی در عملکرد تاریخی انسان‌ها نیست. تنها طبقه کارگر است که هیچ راهی جز ادامه مبارزه ندارد.

اما به جرأت می‌توان گفت که در هیچ برهه‌ای از تاریخ، این پدیده تظاهری به گستردگی آنچه که در دوران پس از فروپاشی حاکمیت سوسیالیستی در اتحاد شوروی اتفاق افتاد، نداشته است. این نیز از دو واقعیت انکارناپذیر سرچشمه می‌گیرد:

نخست آنکه این عقبگرد تاریخی، نقش عظیمی را که دولت سوسیالیستی برخاسته از انقلاب اکتبر در اتحاد شوروی، در طول ۷۵ سال گذشته در جهت حفظ تعادل نیروهای جهانی در مقابل نیروهای امپریالیستی بازی می‌کرد، حتی برای کسانی که زندگی سیاسی خود را وقف مبارزه با آن کرده بودند، به روشنی آشکار کرد. به عبارت دیگر، بسیاری را به سمت دست کشیدن از مبارزه، اعلام «بی‌فایده» بودن آن و حتی پشت کردن به آرمان‌های اولیه خود سوق داده است.

واقعیت دوم، که اهمیت آن به هیچ وجه کمتر از اولی نیست، این است که انقلاب اکتبر و حاکمیت سوسیالیستی برخاسته از آن، آنچنان بر تمامی ابعاد زندگی انسان‌ها در سطح جهان - چه مستقیم و چه غیر مستقیم، چه آگاهانه و چه ناآگاهانه - تأثیر گذاشته است که کمتر کسی در جهان امروز از عواقب منفی این عقبگرد تاریخی مصون مانده است. گستردگی عکس

مصاحبه مصنف رئیسی دادستان انقلاب اسلامی پیرامون دستگیری عباس عبدی

های نا کرده "اعتراف" خواهد کرد.

شهردار تهران ، مسئله ترافیک و روزنامه "همشهری"

آقای کریاسچی شهردار تهران در مصاحبه ای که روز ۴ آبان با رسانه های گروهی انجام داد نکاتی را پیرامون عملکرد شهرداری تهران و مشکلات پایتخت ابراز داشت که قابل توجه است. وی در این سخنان پیرامون مشکل روبه رشد ترافیک در تهران از جمله گفت : " هر سال حدود ۸۰ هزار اتومبیل جدید وارد سیستم حمل و نقل شهری می شود در حالیکه هیچ قانونی برای خارج ساختن اتومبیل های فرسوده از این سیستم وجود ندارد..." قابل توجه است که بر اساس گزارش سازمان های ناظر بر محیط زیست در جهان ، تهران یکی از بدترین شهرهای جهان (پس از مکزیکو سیتی) از نظر مشکلات آلودگی هوا و ترافیک سنگین وسایل نقلیه است.

آقای کریاسچی در همین مصاحبه ، در توضیح علل انتشار روزنامه "همشهری" و چگونگی قیمت گذاری آن گفت : " اصل انتشار این روزنامه يك حرکت ضروری برای کار شهرداری بود و بر اساس يك وظیفه در خصوص ارتباط شهرداری با مردم ایجاد شده است... شهرداری به روزنامه همشهری سوسید پرداخت نمی کند ... با توجه به تیراژ ۲۰۰,۰۰۰ نسخه ای روزنامه با درخواست بیشتر از سوی مردم روبرو هستیم... هزینه هر روزنامه حدود ۲۰ تومان است که هر نسخه از روزنامه همشهری برای شرکت "همشهری" ۲ تا ۳ تومان سود دارد..."

توافق های امنیتی ایران و ترکیه

در پی سفر وزیر کشور ترکیه به ایران و ملاقات های او با مقامات ایرانی از جمله هاشمی رفسنجانی در تهران اعلام شد که دو کشور به يك سری توافق های مهم امنیتی رسیده اند. بر اساس این توافق ها دولت جمهوری اسلامی از هرگونه کمک به نیروهای کرد ترکیه خودداری خواهد کرد ، و از سوی دیگر ترکیه نیز فعالیت نیروهای مخالف جمهوری اسلامی در این کشور را متوقف خواهد نمود. قاضی اوغلو وزیر کشور ترکیه در مصاحبه مطبوعاتی که در

تهران تشکیل داد در مورد این مسئله از جمله گفت : " ترکیه به هیچ عنوان به گروه های خرابکار از جمله اعضای مجاهدین در خاک این کشور اجازه فعالیت نخواهد داد..." وی همچنین در تاکید بر چنین عملکردی از سوی دولت ترکیه افزود : " اکثر اعضای این گروه ها به دلیل عدم امکان فعالیت آزاد خاک ترکیه را ترک کرده اند... اکنون عده کل مجاهدین در ترکیه بیش از ۳۰ نفر نمی تواند باشد..."

هاشمی رفسنجانی نیز متقابلاً به وزیر کشور ترکیه قول داد که دولت جمهوری اسلامی اجازه نخواهد داد تا هیچیک از نیروهای مخالف این دولت از داخل خاک ایران عملیاتی علیه ترکیه اجرا کنند .

نود درصد معادن ایران به بخش غیر دولتی واگذار شده است

آقای گلستانه قائم مقام معاونت مدنی اکتشافی وزارت معادن و فلزات در تهران اعلام کرد که : از آغاز برنامه اول توسعه کشور تاکنون بیش از ۹۰٪ از معادن دولتی به تعاونی ها ، افراد حقیقی ، حقوقی و صنایع مربوط واگذار شده است. بر اساس همین گزارش طی شش ماه نخست سال جاری ۳۳۸ هزار تن ماده معدنی به ارزش ۲۲ میلیون دلار و انواع کنسارته فلزات به ارزش ۳۲۰ میلیون دلار به خارج از کشور صادر شده است. گلستانه در همین مصاحبه اضافه کرد که تعداد معادن قابل بهره برداری کشور از ۸۰۰ معدن در آغاز برنامه اول به ۱۴۰۰ معدن در حال حاضر گسترش یافته است.

آقای گلستانه در این مصاحبه اعلام نکرد که چه معادنی به بخش غیر دولتی واگذار شده است. سیاست جمهوری اسلامی در سال های اخیر حراج معادن کشور بدون برنامه ریزی صحیح برای استفاده اصولی از منابع طبیعی کشور که ثروت مردم ما محسوب می شود بوده است.

ورود ده ها هزار آواره آذری به خاک ایران

بر اساس گزارش های مندرج در رسانه های گروهی جهان و روزنامه های مجاز کشور در طی هفته های اخیر هزاران آواره آذری با تشدید عملیات نظامی جمهوری ارمنستان به خاک جمهوری آذربایجان ، از دهکده های مرزی خود به خاک ایران کریخته اند. بر اساس گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی در هفته های گذشته بیش از ۲۰ هزار آواره آذری به خاک ایران پناه آورده اند. بر اساس اطلاع احمد حسینی مدیر کل امور اتباع خارجی وزارت کشور پناهندگان آذری در چهار اردوگاه اهدایی هلال احمر در آذربایجان ایران اسکان داده می شوند. بر اساس همین گزارش ایران آمادگی خود را برای پذیرش ۱۰۰,۰۰۰ پناهنده آذری اعلام کرده است.

در پی انعکاس وسیع خبر دستگیری عباس عبدی عضو شورای سردبیری سلام و سخنان اخیر یزدی رئیس قوه قضایه پیرامون رسیدگی فوری به این مسئله ، حجت الاسلام رئیسی دادستان انقلاب اسلامی در مصاحبه مطبوعاتی که روز ۵ آبان در تهران انجام داد سخنانی در این مورد ایراد کرد که حاوی نکات بسیار جالبی است. وی در این مصاحبه ضمن ادعاهای مسخره پیرامون دفاع جمهوری اسلامی از آزادی مطبوعات از جمله گفت : " ما معتقد به آزادی مطبوعات ، آزادی قلم ، آزادی بیان و آزادی هایی که در قانون مندرج هست می باشیم و معتقدیم حریم مقدس مطبوعات باید محفوظ بماند و با کسی که در این حریم مقدس که حریم قلم است اخلال کند ، برخورد می شود و این برخورد به هیچ عنوان برخورد با مطبوعات نیست بلکه در جهت تقویت آزادی قلم است..."

وی سپس در مورد ماجرای دستگیری عباس عبدی و ارتباط این دستگیری با آزادی مطبوعات و سؤال اینکه بالاخره جرم این فرد چیست. از جمله گفت : " بیان این مطلب در نزد عموم معلوم نیست چقدر امر درستی باشد. قطعاً وقتی که صلاح باشد جرایم بیان خواهد شد، آن وقتی هم که لازم باشد دادگاهی می شود..." آقای رئیسی در مقابل سؤال های مکرر خبرنگاران مختلف که بالاخره جرم ایشان چیست، مطبوعاتی است یا غیر و چرا ایشان را در زندان انفرادی و بدون اجازه ملاقات به مدت ۶۶ روز نگه داشته اند ، حاضر نشد جواب درستی بدهد و تنها تاکید کرد : " اینکه جرم ایشان اعلام نشده برای شما معلوم نیست ولی برای دادستانی انقلاب مسلماً جرم ایشان معلوم است... اما در رابطه با کیفیت برخورد ، اعم از ملاقات، نگهداری ، و بازجویی قطعاً بدانید که ایشان مانند متهمین دیگر مقررات قانونی در مورد ایشان رعایت خواهد شد..."

به عبارت دیگر بر اساس قوانینی که ارکان های امنیتی جمهوری اسلامی به آن عمل می کنند ، متهم ابتدا وحشیانه تا سرحد مرگ شکنجه می شود و به جرم های نا کرده " معترف " و سپس روانه "دادگاه" می شود. با چنین عملکردی ، و با توجه به اینکه متهمی بر خلاف قانون اساسی جمهوری اسلامی بدون دسترسی به وکیل مدافع برای مدت زیادی در زندان نگه داشت می شود، سخن گفتن از "دفاع از آزادی ها" آنهم از سوی یکی از عمال رژیم چیزی جز يك شوخی مشتمل کننده نمی تواند باشد .

بهرصورت آنچه که از هم اکنون می توان گفت اینست که نتیجه مذاکرات پشت پرده ای که برای آزادی مهندس عبدی ، از سوی دوستان او ، در جریان است ، معلوم خواهد شد که وی آیا آزاد خواهد شد و یا مانند دهها قربانی دیگر به جرم

جمهوری یمن

در پی موج خشونت های سیاسی در روزهای ۸ و ۹ آبان ماه که رهبران و اعضای حزب سوسیالیست یمن مورد حملات فیزیکی قرار گرفتند، اوضاع کشور متشنج شده است. رهبران حزب سوسیالیست یمن کشتار خواهر زاده معاون رئیس جمهور و نیز ۱۵۰ تن از اعضای حزب را محکوم کردند. معاون رئیس جمهور، علی سالم البیده، که تا قبل از وحدت دو یمن، رهبری یمن جنوبی را بعهده داشت و نیز پرزیدنت علی عبدالله صالح، که رهبری یمن شمالی را بعهده داشت، هر دو تاکید کرده اند که علی رغم اختلافات بین آن ها وحدت باید حفظ گردد.

در بیانیه حزب سوسیالیست یمن آمده است که این حمله "بخشی از یک توطئه دقیقاً طراحی شده برای ایجاد بحرانی است که هدف آن عقیم ساختن و متوقف کردن وحدت و دموکراسی می باشد... حزب ما مطمئن است که حملات اخیر آغاز یک مرحله جدید در طرح توطئه ایست که هدف آن تشدید بحران به جای امنیت و ثبات، توسعه تروریسم به جای دموکراسی می باشد."

"کنگره عمومی خلق" به رهبری پرزیدنت صالح که اکثریت پارلمانی را در دست دارد از مردم یمن خواست که "به دشمنان یمن امکان تخریب دست آوردهای خلقی را که در وحدت و دموکراسی متجلی شده است، ندهند."

روسیه

اقدامات دولت یلتسین در جهت اعمال حکومت سرکوب و سانسور بر کشور ادامه دارد.

در ۷ آبان ماه دولت دستور ایجاد یک دادگاه ویژه مطبوعات را که هدف نهایی آن تشدید کنترل یلتسین بر رسانه های گروهی است صادر نمود.

علی رغم اعلام دولت مبنی بر این که به موجب مقررات وضعیت اضطراری روزنامه های مخالف دولت تا ۲۶ مهرماه اجازه چاپ و انتشار نداشتند، هنوز به روزنامه های پراودا و سوتسکایاروسیا اجازه انتشار داده نشده است. وزارت اطلاعات روسیه فشار ویژه ای را متوجه پراودا نموده است که سردبیر، سیاست، نام و آرم مشخصه خود را تغییر دهد. در ۶ آبان ماه کنادی سلژوف سردبیر پراودا، موافقت کرد که از سمت خود استعفا دهد. او این اقدام را قدمی در جهت فراهم آوردن امکان انتشار مجدد روزنامه دانست. در عین حال سلژوف اعلام کرد که نه او و نه هیئت تحریریه پراودا، با تقاضاهای دیگر دولت و وزارت اطلاعات مبنی بر تعویض نام "پراودا" موافقت نخواهند کرد.

سیاست انحصار کرایانه دولت در قبال مطبوعات آنقدر مفتضح است که حتی میخائیل پوتلورائین، مشاور سابقه دار یلتسین و رئیس ارکان نظارت کننده بر رسانه های گروهی هم به دولت حمله کرده و مدعی شده است که دولت سیاست تبختر آمیز و بی ملاحظه ای را در قبال مطبوعات دنبال می کند.

بسیاری از منتقدان دولت معتقدند که "انتخاب

روسیه"، یک بلوک انتخاباتی دست راستی طرفدار یلتسین که بسیاری از مشاوران و نزدیکان او را جهت شرکت در انتخابات آذر ماه گرد هم آورده است، از برتری و امتیازات ویژه ای در رابطه با مطبوعات و رسانه های گروهی برخوردار است.

×××

داستان کشور در ۳۰ مهرماه علیه الکساندر روتسکوی، معاون پیشین رئیس جمهور، و رهبر پارلمان، روسلان خاسبولاتوف و ۱۴ تن دیگر در رابطه با مقاومتشان در مقابل اقدامات یلتسین در انحلال پارلمان و لغو قانون اساسی، اعلام جرم نمود. اتهام همه آن ها، سازمان دهی اغتشاشات توده ای ذکر شده است که مجازات آن حداکثر ۱۵ سال زندان است.

در ۵ آبان ماه، الکساندر روتسکوی در حالی که از عوارض فشار خون رنج می برد به بیمارستان زندان برده شد. سخنگوی وزارت امنیت گفت که روتسکوی هم اکنون در یک بخش کاملاً محافظت شده بیمارستان تحت مراقبت پزشکی است و هیچ خطری جان او را تهدید نمی کند.

اخیراً یک هیئت به نمایندگی از طرف کمیته بین المللی صلیب سرخ از ۱۹ زندانی در مسکو بازدید کرده است. صلیب سرخ در ژنو اعلام کرد که هیئت مذکور گزارش محرمانه ای از شرایط زندان تهیه کرده و در اختیار مقامات قانونی روسیه قرار داده است.

چین

ژانگ سی کوئینگ دادستان عالی کشور در سخنان خود خطاب به کنگره ملی خلق، پارلمان چین، اظهار داشت که فساد در چین در حال حاضر به بدترین وضع خود در دوره بعد از انقلاب ۱۹۴۹ رسیده و این امر می تواند به کنترل حزب بر قدرت دولتی صدمه بزند. او خطاب به پارلمان گفت که دوایر زیر کنترل او در ۹ ماهه اول سال، ۵۰۴۰ کادر حزبی و مقام رسمی دولتی را به جرم فساد محکوم کرده است. ژانگ گفت که بسیاری از مقامات رسمی از قدرت خود سوء استفاده می کنند. او اضافه کرد: "اختلاس و ارتشاء که ارقام عظیمی از درآمدهای غیر قانونی را شامل می شود، از نمونه های خلاف کاری است که عمدتاً اشخاص دارای موقعیت های "قدرتمند" به آن دست می زنند. امروزه خلاف کاری می تواند به سادگی و سهولت فراوان در بخش های مالی، راه آهن، ساختمان و صدور جواز برای تغییر

مورد استفاده زمین، صورت پذیرد." معاون رئیس دادگاه عالی بنام کائو چانگلی گفت که دولت بدون هیچ ترحمی با فساد مقامات عالی رتبه برخورد خواهد کرد؛ "همه در مقابل قانون برابر هستند. هرکس که قانون را نقض کند صرف نظر از مقام و موقعیت او باید مجازات شود."

کره جنوبی

هزاران کارگر و فعالان اتحادیه های کره جنوبی در تظاهرات گسترده ای در ۹ آبان ماه در سئول پایتخت این کشور، خواستار لغو قوانین سرکوبگرانه در رابطه با کارگران شدند. این قوانین عملاً در دوران حکومت نظامیان در دهه ۸۰ وضع شده اند.

تظاهر کنندگان که بالغ بر ۱۰,۰۰۰ نفر می شدند پس از یک تظاهرات نشسته ۲۴ ساعته در محوطه دانشگاه سئول، ۳ ساعت در خیابان های مرکز شهر راه پیمایی کردند و آن گاه با پیوستن ۵۰۰۰ کارگر دیگر به آن ها در یک استادیوم ورزشی کردهم آبی اعتراضی با شکوهی را ترتیب دادند.

یکی از سازمان دهندگان تظاهرات اظهار داشت که کارگران شرکت کننده عضو ۴۵ اتحادیه کارگری در سراسر کشور هستند و ۴۰۷,۰۰۰ کارگر را نمایندگی می کنند. تظاهر کنندگان شعار می دادند "قوانین شیرانه کار را لغو کنید، رئیس جمهور کیم یانگ سام که کارگران را بیکار می کند، برکنار کنید". تظاهر کنندگان خواستار شدند که دولت رهبران اتحادیه های کارگری را آزاد کند و مجوز دستگیری بقیه رهبرانی را که در سازمان دهی اعتراضات اخیر نقش عمده داشته اند، لغو نماید. در ماه های اخیر صدها کارگر بدلیل شرکت در سازمان دهی فعالیت های اتحادیه ای که غیر قانونی تلقی می شوند از کار اخراج، دستگیر شده و یا تحت تعقیب می باشند.

السالوادور

جنبش آزادیبخش ملی السالوادور در ۴ آبان ماه قتل یکی از رهبران برجسته خود را محکوم کرد.

به گفته نمایندگان جبهه آزادیبخش ملی فارابوندو مارتی، مقتول، فرانسیسکو ویلس، ۳۵ ساله، روز ۲ آبان ماه هنگامی که با دختر یک ساله اش در منطقه شمال غرب پایتخت قدم می زد از فاصله بسیار نزدیک با شلیک یک کلوله، به قتل رسیده است. فرانسیسکو ویلس عضو شورای ملی فارابوندو مارتی و یکی از رهبران حزب کارگران آمریکای مرکزی، یکی از پنج گروه متشکله جنبش آزادیبخش ملی، بوده است.

در هفته های اخیر کلیسای السالوادور و هیئت ناظران سازمان ملل، اعلام خطر کرده اند که علی رغم پیشرفت بازسازی کشور، پس از سال ها جنگ، کشتار توسط گروه های مرگ، رو به افزایش می باشد.

انقلاب کبیر اکتبر ...

نخستین بار در تاریخ جامعه بشری، چشم انداز واقعی رهایی ملی، اجتماعی و معنوی خلق های تحت ستم را ایجاد کرد. پس از اکتبر، جنبش آزادی بخش ملی از جنبشی که در حاشیه روند تاریخ رشد می کرد خارج شد. خلق های آسیا و آفریقا را به امکان پذیر بودن پیروزی بر امپریالیسم امیدوار کرد و میلیون ها انسان تحت سلطه و ستم را به عرصه مبارزه انقلابی کشاند. پیروزی انقلاب اکتبر، ماهیت جنبش انقلابی را در کشورهای مستعمره و تحت سلطه امپریالیسم، از انقلاب های «بورژوا - دموکراتیک» به انقلاب های «ملی - دموکراتیک» تغییر داد و برای اولین بار این امکان را به وجود آورد که میلیون ها انسان تحت سلطه بتوانند با پشتیبانی دولت شوروا، راه رشد جامعه خود را به کمک نیروی اکثریت مردم و نه در چارچوب تنگ تمحیل شده از سوی امپریالیسم، تعیین کنند.

با پیروزی انقلاب اکتبر، نیرومندترین قدرت هوادار صلح در سطح جهان به وجود آمد. در فاصله پیروزی انقلاب اکتبر تا سال ۱۹۸۳، بیش از ۱۵۸ طرح و پیشنهاد رسمی در جهت تأمین صلح و امنیت جهان و خلع سلاح اتمی از سوی دولت شوروی و پیمان ورشو به سازمان ملل، ناتو و کشورهای امپریالیستی داده شد که اغلب آن ها نادیده گرفته شدند. یکی از آخرین نمونه های این پیشنهادات، قطع یک جانبه آزمایش سلاح های هسته ای از سوی دولت اتحاد شوروی در اواخر دهه هشتاد بود که علیرغم پشتیبانی وسیع توده های مردم از آن در سطح بین المللی، از سوی کشورهای امپریالیستی کاملاً نادیده گرفته شد.

نخستین سند دولت شوروی درباره سیاست خارجی «منشور صلح» بود که در تاریخ ۸ نوامبر ۱۹۱۷، اصل آزادی خلق ها برای تعیین سرنوشت خویش را به عنوان مبنای سیاست خارجی دولت شوروی اعلام کرد. این منشور برای اولین بار در سطح جهان، نظام مستعمراتی امپریالیسم را محکوم کرد و جنبش های آزادی بخش ملی را به رسمیت شناخت.

در طول هفت دهه گذشته، سیاست های پیگیر انترناسیونالیستی اتحاد شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی، عامل بزرگی برای پیروزی جنبش های رهایی بخش ملی بوده اند. با کمک و پشتیبانی دولت و نظام برخاسته از انقلاب اکتبر، انقلاب های سوسیالیستی در چین، کره و کوبا به پیروزی رسیدند، در آسیای جنوب شرقی خلق قهرمان ویتنام امپریالیسم آمریکا را در نبردی نابرابر شکست داد، و مردم لائوس و کامبوج از زیر سلطه امپریالیسم خارج شدند. در خاور میانه، جنبش خلق فلسطین بزرگترین حامی خود را در وجود دولت برخاسته از انقلاب اکتبر

یافت و انقلاب بهمین ۱۳۵۷ مردم ایران، به واسطه اختطار دولت شوروا به آمریکا، از خطر دخالت مستقیم امپریالیسم در مرحله اول انقلاب مصون ماند. در آفریقا، کشورهایی مانند کینه بیسائو، موزامبیک، ساوتومه، و پرنسپیه، جزایر کیپ ورده، اتیوپی، زیمبابوه و آنگولا به استقلال دست یافتند. با کمک اردوگاه سوسیالیسم، جنبش ضد آپارتاید توانست در آفریقای جنوبی به پیروزی های بزرگ دست یابد. در آمریکای لاتین، کمک های اتحاد شوروی و کشورهای سوسیالیستی به مردم جامائیکا، ترینیداد و توباگو، و گویان به استقلال ملی دست یافتند و در اوروگوئه، برزیل، و گواتمالا نیروهای دموکراتیک به پیشرفت های قابل ملاحظه ای دست پیدا کردند. در نیکاراگوئه نیروهای آزادی بخش تحت رهبری ساندینیست ها به پیروزی رسیدند و در ال سالوادور، جبهه آزادی بخش ملی فارابوندو مارتی توانست بالاخره عوامل الیکارشی حاکم را به پای میز مذاکره و تسهیم قدرت بکشاند.

در اروپا، رشد جنبش کارگری ملهم از انقلاب اکتبر، بورژوازی حاکم در بسیاری از این کشورها را وادار کرد که در مقابل جنبش سندیکایی کارگران عقب نشینی کند و رفرف های سوسیال - دموکراتیک را پذیرا شود. چیزی که در حقیقت بدون پیروزی انقلاب اکتبر و تأثیر نیروی مادی اردوگاه سوسیالیسم امکان پذیر نمی بود.

به جرأت می توان گفت که علی رغم همه عقبگردهای کنونی، ذهن بشریت آنچنان با مفاهیم ترقی خواهانه و عدالت جویانه اکتبر و سوسیالیسم درآمیخته است که هیچ عقبگرد تاریخی نمی تواند نیاز دستیابی به آن ها را برایشان نفی کند.

انقلاب اکتبر و جنبش انقلابی در ایران

خلق های کشور ما از اولین کسانی در سطح جهان بودند که از پیروزی انقلاب اکتبر مستقیماً بهره مند شدند. پیروزی انقلاب اکتبر نقشه استعمارگران انگلیسی را برای تبدیل ایران به یک مستعمره تمام عیار باطل و استقلال سیاسی، حق حاکمیت ملی، و یکپارچگی کشور ما را تضمین کرد.

اولین دولت کارگری جهان، در یکی از نخستین فرمان های خود حق حاکمیت ملی ایران را به رسمیت شناخت و با صدور بیانیه ای خطاب به زحمتکشان مسلمان روسیه و شرق در دسامبر ۱۹۱۷، از جمله قرارداد شوم تقسیم ایران به مناطق نفوذ امپراطوری انگلستان و روسیه تزاری را ملغی ساخت. لنین، در مقام صدر شورای کمیسرهای خلق، در این بیانیه اعلام کرد: «ما اعلام می داریم که قرارداد تقسیم ایران از هم دریده و نابود شده است. اسارت نه

از جانب روسیه و دولت انقلابی، بلکه از جانب درندگان امپریالیست، یعنی از جانب کسانی که میهن شما را به مستعمره توهین شده و به تاراج رفته خویش مبدل ساخته اند، در انتظار شما است.» به دنبال صدور این بیانیه، نیروهای ارتش تزاری به فرمان دولت شوروی خاک کشور ما را ترک کردند.

یک ماه بعد، در ۲۹ ژانویه ۱۹۱۸، به دستور شورای کمیسرهای ملی دولت شوروی، قرارداد ۱۹۰۷ انگلیس و روسیه و متمم سال ۱۹۱۵ آن و دیگر قراردادهای ناقض حق حاکمیت و استقلال ایران، و نیز کلیه امتیازهای حکومت تزاری در ایران از سوی دولت برخاسته از انقلاب اکتبر، به طور یک جانبه ملغی اعلام شد.

در ۲۶ ژوئن ۱۹۱۹، دولت شوروی طی اعلامیه ای خطاب به خلق و دولت ایران، از کلیه حقوق و مطالبات و امتیازات خود و اتباع روسیه تزاری در ایران صرفنظر کرد و الغاء «کاپیتولاسیون» را اعلام داشت. بر اساس این اعلامیه، کلیه بدهی های ایران و تمام اموال و دارایی ها و مؤسسات متعلق به روسیه تزاری به مردم ایران واگذار گردید. بر پایه محاسبات انجام شده، ارزش اموالی که از سوی دولت انقلابی شوروی به ایران بازگردانده شد، برابر با ۲۴۳۰ میلیارد قران، یعنی ۱۶ برابر درآمد سالانه بودجه دولتی سال ۱۹۱۳ روسیه، و معادل ۱۶ سال بودجه دولت ایران در زمان لغو قرارداد بود. دولت شوروا همچنین در بیانیه دیگری در ۳۰ اوت ۱۹۱۹، «خطاب به کارگران و دهقانان ایران»، قرارداد اسارتبار ۱۹۱۹ معروف به قرارداد وثوق الدوله را محکوم کرد.

این سیاست های دولت شوروا، نه از انگیزه های دیپلماتیک، بلکه از سرشت عمیقاً انسانی و آزادی خواهانه سوسیالیسم نوخاسته و ضرورت پیوند آن با جنبش های رهایی بخش ملی نشأت می گرفت. لنین از همان ابتدا، در هنگام دفاع از برنامه سوسیال دموکراسی روسیه، بر این اصل تأکید کرده بود که «ما هرگونه تلاشی را برای پیوند و اتحاد با مغول ها، ایرانیان، هندیان، مصریان به کار خواهیم برد. ما معتقدیم این کار وظیفه ما و به نفع ما است زیرا در غیر اینصورت سوسیالیسم در اروپا امنیت نخواهد داشت.»

این «پیوند و اتحاد» مورد تأکید لنین، تنها در سیاست های بالا خلاصه نمی شد. با پیروزی انقلاب اکتبر و به کمک پشتیبانی بی شائبه آن، جنبش کارگری انقلابی در جامعه ما به مرحله کیفیتاً نوینی پای گذاشت و چهره طبقاتی و ضد امپریالیستی روشنی به خود گرفت. پایه گذاری حزب عدالت و سپس حزب کمونیست ایران در ماه ژوئن ۱۹۲۰ - که یکی از نخستین احزاب طراز نوین در خاور زمین بود - و بعدها حزب توده ایران، از میوه های پیروزی انقلاب اکتبر و پیامد منطقی رهایی و گسترش اندیشه های سوسیالیسم علمی در جامعه ایران بود. از همان

انقلاب کبیر اکتبر ...

آغاز گسترش اندیشه های ولای انقلاب اکتبر، جنبش انقلابی در کشور ما رو به اوج نهاد. تحت تأثیر فضای نیرو بخش ناشی از پیروزی انقلاب اکتبر، قیام های سال های ۱۳۲۰ در خراسان، مازندران، گیلان، کردستان و آذربایجان شعله ور گردید، جنبش سندیکایی در میهن ما گسترش بیسابقه یافت و شیوه تفکر و عمل انقلابی تا اعماق کارخانه ها، روستاها و عشایر ایران رخنه یافت.

سیاست خارجی دولت سوسیالیستی برخاسته از انقلاب اکتبر، از فردای پیروزی انقلاب سوسیالیستی و تشکیل دولت شوراها، و در سرتاسر دوران حیات آن در راستای تحکیم پایه های استقلال اقتصادی و سیاسی ایران بود و همواره از منافع مردم ایران دفاع کرد.

نفی اکتبر، نفی دستاوردهای مهم تاریخ بشریت

با توجه به دستاوردهای عظیم تاریخی انقلاب اکتبر آیا می توان مدعی شد که فروپاشی حاکمیت سوسیالیستی در اتحاد شوروی و برخی کشورهای سوسیالیستی سابق در اروپا به معنی شکست تجربه اکتبر، به معنی «غلط» بودن مبارزات ۷۵ سال گذشته، به معنی نفی نقش مبارزه طبقاتی در جامعه بشری و از دست رفتن رسالت تاریخی طبقه کارگر، به معنی نادرستی فلسفه و جامعه شناسی علمی، و در یک جمله، به معنی پیروزی تاریخی سرمایه داری بر سوسیالیسم و نفی تمامی قانونمندی ها و دستاوردهای علم و تاریخ بشر است؟ آنان که چنین ادعایی دارند، اگر سوء نیت نداشته باشند، یا زیر فشار شکست، ظرفیت تفکر منطقی خود را از دست داده اند و به برخوردهای احساسی روی آورده اند، و یا فکر می کنند که تاریخ جامعه بشری با سقوط تزاریسم در روسیه آغاز شده و با یلتسین به پایان رسیده است. کم کردن چارچوب تاریخی

پدیده ها وجه مشترک همه کسانی است که اینگونه می اندیشند.

تجیبی نیست اگر امروز هم امپریالیسم آتش توپخانه تبلیغاتی خود را متوجه انقلاب اکتبر و دستاوردهای تاریخی آن کرده است. آن ها به خوبی می دانند که فتح سنکر کمونیست ها در این یا آن کشور، یک پیروزی قطعی و نهایی نیست. برای دستیابی به هدف های خود، آن ها باید بتوانند، به قول رفیق رحمان، «انقلاب اکتبر و پیامدهای آن» را از «رخساره دوران ما» پاک کنند، باید بتوانند زحمتکشانشان سراسر جهان را از آن ناامید و رویگردان کنند. باید اکتبر را واقعه ای «روسی» و نه «جهانی»، پدیده ای «محلی» و نه «دورانساز» جلوه دهند. در این نبرد جهانی طبقاتی، بر امپریالیست ها و دروغ پردازی هایشان خرده ای نمی توان گرفت. آنان نیز، همانند طبقه کارگر، از منافع طبقاتی خود دفاع می کنند، تنها با این تفاوت که برای دفاع از آن ناچارند دروغ بگویند، واقعیت ها را تحریف کنند، دست به سرکوب بزنند، و در میان زحمتکشانشان تخم یأس بپاشند.

در این میان ایراد بر کسانی وارد است که امروز از درون جنبش به بلندگوی تبلیغات ضد سوسیالیستی بدل شده اند؛ کسانی که تا دیروز سنگ اسلوب علمی را به سینه می زدند و امروز به ناکاه گویی حتی نامی از تاریخ، مراحل و دوران های آن و جهت کلی آن نشنیده اند؛ کسانی که تا دیروز از تضاد، دیالکتیک، آگاهی طبقاتی، عینیت و ماده گرایی سخن می گفتند، اما امروز به عقب مانده ترین و مخرب ترین شیوه های تفکر ذهنکرایانه روی آورده اند و برایشان گویی نه تنها جامعه بشری، که حتی فلسفه و جامعه شناسی نیز در طول چند هزار سال گذشته هیچ تاریخ و دستاوردی نداشته و به هیچ شناخت علمی دست نیافته است؛ کسانی که تا دیروز از استثمار، طبقات، شیوه های تولید، سرمایه داری، ارزش اضافی، انقلاب اجتماعی، امپریالیسم، سوسیالیسم و کمونیسم صحبت می

کردند و حاضر بودند برای دسترسی به آرمان های انقلابی حتی پیش از خود زحمتکشانشان دست به اسلحه ببرند، و امروز علم برایشان به وسیله ای برای توجیه یأس های ناشی از شکست بدل شده است؛ کسانی که گویی در ذهنیت و تفکرشان مقوله ای به نام «امپریالیسم» دیگر جایی ندارد و می کوشند از طریق اندرز دادن به سرمایه داران و دیگر دشمنان طبقاتی کارگران و زحمتکشانشان، به کیمیای «دموکراسی بی طبقه» دست پیدا کنند؛ کسانی که تا دیروز حتی مرحله انقلاب ایران را سوسیالیستی می دانستند، اما امروز انقلاب اکتبر را هم تلاشی «عبث» و «رمانتیک» در جهت «تازاندن» و «جهاندن» تاریخ معرفی می کنند.

خطر یک چنین برخوردهایی برای جنبش اگر از حملات دشمن طبقاتی بیشتر نباشد، کمتر نیز نیست. چه کسی می تواند تردید کند که اگر خائنان به سوسیالیسم در اتحاد شوروی از همان ابتدا یورش خود علیه سوسیالیسم را به طور علنی و آشکار، و نه تحت پوشش «دفاع از دموکراسی» و «برای سوسیالیسم بیشتر» به پیش می بردند، اگر کارگران و زحمتکشانشان کشورهای سوسیالیستی از همان ابتدا می دانستند که هدف «زدودن اکتبر و دستاوردهای آن از رخسار زندگی» آنان است، یک چنین عقبگرد تاریخی به این صورت اتفاق نمی افتاد؟

امروز دفاع از اکتبر، از دستاوردهای جهانشمول آن و از ماهیت دورانساز آن در مقابل تبلیغات و تعرضات ارجماعی امپریالیسم و عمال آن در سطح جهان، یکی از عمده ترین محورهای مبارزه علیه استثمار طبقاتی و سرکوب امپریالیستی، و دفاع از آزادی، پیشرفت اجتماعی، و رهایی زحمتکشانشان است. کسانی که به هر شکل، اهمیت مبارزه در این عرصه را درک نمی کنند، یا سعی در کم رنگ کردن آن دارند، چه بخواهند و چه نخواهند، به تلاش های امپریالیسم برای پاک کردن دستاوردهای اکتبر از «رخساره دوران ما» و ابدی شناساندن نظام سرمایه داری یاری می رسانند.

دادگاه های انقلاب ...

زمینه مطرح باشد این است که اگر بنا به ادعای سران رژیم داشتن عقیده در جمهوری اسلامی جرم نیست به چه دلیلی دارندگان آن می بایست در یک محکمه اختصاصی، مانند دادگاه های انقلاب محاکمه شوند؟ آیا دادگاه های فوق تاکنون تعریفی از جرم سیاسی را بیان نموده است که حوزه مسئولیت خود را مشخص ساخته باشد؟ از طرف دیگر یزدی ادعا می کند که یکی دیگر از وظایف این دادگاه ها «حفاظت از انقلاب» است (که گویا قبول کرده اند دست آوردی ندارد که دیگر از حفاظت آن صحبتی بشود!) اما آیا همین مقام قضایی اطلاع ندارد که تجاوزات بسیج، کمیته، سپاه و پاسدار و کشت های گوناگون

و موتور سوار و چماقدار... به مردم بیگناه نیز (که نه در دادگاهی محاکمه شده اند و نه جرم آنان اثبات شده است) بنام عوام فریبانه حفاظت انقلاب صورت می گیرد؟ سران جمهوری اسلامی که در هر بلند گوی تبلیغی از حضور به اصطلاح کنترل مردم در صحنه ها سخن می رانند، برای سرکوب کدام مخالفین این همه دستگاه و تشکیلات فشار را هم چنان پا برجا نگهداشته اند؟ اگر رهبری آنان بر انقلاب تا به امروز دست آوردی برای مردم ما بهمراه داشته، مردم خود، بهترین نگهبانان آن می شدند و نیازی به دستگاه های سرکوب و فشار حاکمیت برای این حفاظت دیده نمی شد. اما سردمداران جمهوری اسلامی خوب می دانند که انقلابی را که آنان به بیراهه کشانده اند و آدمکشی هایی را که هنوز

بنام آن ادامه می دهند، دیگر از طرف مردم حمایت نمی شود و مردم دست آوردی نمی بینند که از آن حفاظت نمایند. تجربه نشان داده است زمانی که مردم ادامه حکومت آنان را خواستار نباشند، عظیم ترین و مخوف ترین دستگاه های سرکوبگر، کوچکترین کارآیی را برای حاکمان به ارمغان نیاورده است، حاکمان جمهوری اسلامی نیز از چنین قانونمندی ای مستثنی نمی باشند و این جبر به گردن آنان نیز حلقه خواهد زد. مردم بخوبی دریافته اند برای اینکه شعارهای انقلاب بدست آوردهای آن تبدیل شود لازم است بر حاکمیت «ولایت فقیه» خط بطلان بکشند. آن ها، این کار را به سرانجام خواهند رساند.

پیام های تبریک

به مناسبت :

حزب دمکراتیک چپ ایتالیا

به کمیته مرکزی حزب توده ایران
رفقای عزیز!

به مناسبت پنجاه و دومین سالگرد تاسیس حزب توده ایران ، حزب دمکراتیک چپ ایتالیا ، بار دیگر همبستگی خود را با مبارزه در راه دمکراسی ، حقوق بشر و عدالت اجتماعی در ایران ، اعلام می کند .

اعتقاد عمیق ما به این مبارزه باردیگر توسط دبیر کل حزب ما آکیلو اوچتو ، در پی ترور تراژیک حسین تقدی در ۶ مارس در رم ، تاکید گردید . در آن هنگام ، حزب دمکراتیک چپ ایتالیا (پ.د.اس) ، یک کارزار پارلمانی در دفاع از "کمیته برای دمکراسی در ایران" که توسط گروهی از نمایندگان پارلمان ایتالیا تشکیل شده بود ، با هدف مطرح کردن دائمی دفاع از مبارزه برای آزادی و حقوق بشر در ایران آغاز کرد .

پایفشاری شما در مبارزه تان و شهادی زیادی که حزب شما در این راه داده است ، از جمله شمار زیادی از رهبران حزبتان ، عمیق ترین احترامات ما را برانگیخته است .

در سالروز جشن پنجاه و دومین سالگی حزب توده ایران ، گرم ترین درودها و علایق دوستانه و همبستگی ما را با مبارزه تان بپذیرید . ما امیدواریم که مبارزه شما پیروز گردد و آزادی و دمکراسی ، بزودی ، در ایران استقرار یابد .

پیرو فاسینو

دبیر امور بین المللی کمیته مرکزی
حزب دمکراتیک چپ ایتالیا

حزب کمونیست هند

(مارکسیست)

به کمیته مرکزی حزب توده ایران
رفقای عزیز!

کمیته مرکزی حزب کمونیست هند (مارکسیست) گرم ترین درودهای انقلابی خود را به مناسبت پنجاه و دومین سالگرد تاسیس حزب توده ایران تقدیم می دارد . ما به نمایندگی از

پنجاه و دومین سالگرد تاسیس حزب

مبارزات مردم ایران نقش برجسته ای داشته است ، اعلام کنیم . علی رغم اینکه حزب شما بارها ، توسط رژیم شاهنشاهی و دیکتاتوری مذهبی غیر قانونی شده است ، و علی رغم زندان ، شکنجه و قتل عام گروه زیادی از رهبران ، اعضا و هواداران حزب شما ، کمونیست های ایران همچنان به آرمان های والای خود وفادار مانده اند . در شرایطی که ایده های سوسیالیستی از هر سو زیر حمله است و در شرایطی که سرمایه داری قادر به حل هیچیک از مشکلات جهانی نیست ، مسئله دفاع از نقش کمونیست ها و ضرورت ارائه یک آلترناتیو سوسیالیستی و دمکراتیک در مقابل سرمایه داری بیش از پیش احساس می شود .

ما اطمینان داریم که حزب توده ایران خواهد توانست خود را بازسازی کند و رهبری زحمتکشان و سایر نیروهای مترقی کشور را تامین نماید .

جان مهلت

دبیر امور بین المللی کمیته مرکزی
حزب کمونیست بریتانیا

حزب کمونیست فنلاند

(متحد)

به کمیته مرکزی حزب توده ایران
رفقای عزیز!

به مناسبت پنجاه و دومین سالگرد تاسیس حزب توده ایران ، حزب کمونیست فنلاند (متحد) گرم ترین پیام های همبستگی خود را به شما و اعضا و هواداران حزب توده ایران که در شرایط دشوار ترور و اختناق برای دست یابی به دمکراسی و عدالت اجتماعی برای مردم ایران ، پیکار می کنید ، تقدیم می دارد .

اجازه دهید تا با تشکر از مطالبی که برای ما ارسال کرده اید ، بار دیگر همبستگی خود را با شما اعلام داریم . ما خواهان ادامه تماس هایمان هستیم .

کمیته مرکزی حزب کمونیست فنلاند (متحد)

سوی کمیته مرکزی و میلیون ها عضو و هوادار و مردم آزادی خواه و دمکرات هند همبستگی خود را با شما اعلام می داریم . ما پرچم سرخ خود را به احترام خاطره تابناک تمامی کسانی که جان خود را در راه مبارزه عادلانه علیه امپریالیسم و ارتجاع و فئاتیسم مذهبی باختند ، پائین می آوریم .

اجازه دهید تا ما از این فرصت استفاده کنیم و برای ثبت در تاریخ اعلام داریم که حزب توده ایران نقش افتخار آفرینی را در پیش برد مبارزه خلق های ایران در دوره های مختلف ایفا کرده است .

برگزاری سومین کنفرانس حزب شما در فوریه سال ۱۹۹۲ یک دست آورد بزرگ بود . این کنفرانس نه تنها بر اعتبار حزب شما ، به مثابه یک کردان پیشرو مبارزه مردم ایران علیه استبداد و برای برقراری آزادی و عدالت اجتماعی ، افزود بلکه بار دیگر این درس تاریخ بشری را که نمی توان صدا و نماینده واقعی توده ها را با سرکوب و کشتار نابود کرد ، به اثبات رساند . مبارزه قهرمانانه ای که حزب شما به پیش می برد ، نمونه ارزنده ای است برای میلیون ها انسان در سراسر جهان که در راه دست یابی به آینده ای بهتر و عادلانه نبرد می کنند .

امروز ، "نظم نوین جهانی" که امپریالیست ها سرهم بندی کرده اند با مقاومت شدید مردم در سراسر جهان و خصوصاً کشورهای جهان سوم روبرو شده است . در چنین اوضاعی است که ما موقعیت را مغتنم شمرده و امیدواریم روابط رفیقانه مان را با شما ، در نبرد مشترکمان علیه امپریالیسم و ارتجاع هرچه نزدیکتر و محکم تر کنیم . در اهتزاز بودن پرچم حزب توده ایران و ادامه مبارزه شما به ما اطمینان می دهد که این "تونل تاریک" به پایان خواهد رسید و جهانی آزاد از نابرابری ، استثمار و بردگی متولد خواهد شد . ما بار دیگر همبستگی و گرم ترین درودهای خود را به شما و مبارزه حق طلبانه مردم ایران تقدیم می داریم .

هارکیشان سینگ سورجت

دبیرکل حزب کمونیست هند (مارکسیست)

حزب کمونیست بریتانیا

به کمیته مرکزی حزب توده ایران
رفقای عزیز!

برای ما مایه مسرت است که همبستگی خود را با حزب توده ایران که طی پنجاه و دو سال در

NAMEH MARDOM

Central Organ of the Tudeh Party of Iran

Address : Postfach 100644 , 10566 Berlin, Germany

NO : 414

9 November 1993

نامه

مردم